

Kınalı Kuzum

– Nevm Karahan · 19 Mart 2010

Kınalı Kuzun mutsuz bu akşam
Resmini sildim duvarlarımdan
Halim perişan anlatamam
Ayrılığa bir çare bulamıyorum

Sabah uyanınca seni düşünüyorum
Gözlerim yine doluyor özleminle
Ansızın aklıma geliyor gülüşün
Özlüyorum, bir çare bulamıyorum

Yağmur yağıyor gönlünce
Pamuk ellerin saçlarımda çiy
Kınalı Kuzun camlarda yine
Üşüyorum, bir çare bulamıyorum

Parlak bir yıldızımız vardı gökte
Her gece bakıyorum yerinde
Çırıl-çıplak yalnızım şehirde
Gideceğim, bir çare bulamıyorum

Evvel aydınlatırdı sözün yollarımı
Ateşin sesi ısıtmaz ruhumu
Kınalı Kuzun solar bu mevsimde
Lal oldum, bir çare bulamıyorum

Uykular firar eder gelmez
Bilsen, rüyalarla da dargınım gecede
Düşünce üst kirpiğim alt kirpiğime
Uyuyacağım, bir çare bulamıyorum

Sesin geldi ıraktan kelebek kanadında
Geçti ömrüm ayak izi görülmez
Kınalı Kuzunun gözleri buğulu
Ağlayacağım, bir çare bulamıyorum

Bir yudum su gibi koydum canıma
Hasreti atam dedim akrebin koynuna
Nefes alamıyorum sensiz buralarda
Döneceğim, bir çare bulamıyorum

Sılanın ayağını gönderme uzaklara
Yol verme hasretin kara rüzgârına
Ölüm değerde gelemesem yanına,
Kınalı Kuzum, bir çare bulamıyorum

Nevim Karahan